
Esteve de Corbera

Autor:

Data de publicació: 30-11-2020

[Salta a la navegació](#)[Salta a la cerca](#)

Esteve de Corbera

Biografia

Naixement

dècada del 1500

Mort

1635 (125/135 anys)

Activitat

Ocupació

Historiador

Esteve de Corbera (Barcelona, S.XVI-†1631) va ser un historiador català, Ciutadà honrat de Barcelona.

Biografia

Fill d'Esteve de Corbera, estar al servei de Joaquim Carròs de Centelles, comte de Quirra i de Centelles, i, després, del , l'historiador Francesc de Montcada i de Montcada, tercer marquès d'Aitona. Censurà la Sentia poética en el certamen celebrat el 1618 a a Barcelona, i elogià el seu autor Vicent de Moradell.[1]

Deixà inacabada l'obra, en castellà, Cataluña ilustrada, que fou publicada més tard a Nàpols (1678) gràcies a Rafael de Vilosa i completada pel carmelità José Gómez de Porres. Conté una descripció geogràfica econòmica i eclesiàstica del Principat, una relació històrica fins a la Reconquesta i unes notícies de convents i famílies catalanes. Són interessants les referències a les obres dels historiadors catalans contemporanis, entre altres, la defensa de la Crònica de Jeroni Pujades. Féu una de les darreres refoses de la llegenda d'Otger Cataló. El manuscrit sembla que fou utilitzat per Pèire de Marca durant la seva estada a Barcelona. Deixà inèdits, igualment, una relació de les guerres pel domini català a Sicília (Las prosperidades infelices, 1624), una Vida de Maria de Cervelló (1629), que fou utilitzada en el procés de beatificació, una genealogia de la casa de Queralt i altres escrits, com una història del regnat de Felip II de Castella amb algunes al·lusions satíriques al govern. Mantingué correspondència erudita amb Jaume Ramon Vila sobre la narració d'Otger Cataló, i amb el primer comte de Guimerà (1622-25), sobre la història dels comtes de Ribagorça.

Obres

Creador de l'obra Catalunya il·lustrada , publicada a Nàpols, el 1678. on descriu la geografia, l'economia i la història del Principat català.

Va escriure una descripció de la conquesta catalana de Sicília i diverses històries de religió i política, anomenades Prosperidades infelices (1629).

També va publicar "Vida i echos maravillosos de doña María de Cervellon, llamada María Socós, Beata profesada de la Orden de nuestra Señora de la Merced, Redención de cautivos con algunas antigüedades de Cataluña" on dedica 36 capítols a la biografia de la santa i altres 26 per escriure la història de l'Orde de la Mercè i la resta a la història de Catalunya.

Bibliografia

Enrique Mora González, La formación de la historiografía mercedaria

Referències

? Esteve de Corbera, (enciclopedia.cat)

Enllaços externs

MCN Biografías